Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Tractio de incarnatione - Cod. Ettenheim-Münster 198

Mangillius, Antonius

[S.l.], 1632-1634

Dispvtatio IV. - De modo quo Christus est in hoc sacramento

urn:nbn:de:bsz:31-117158

Visual Library

per eam n̄ destruitur totaliter, siquidem pars ipsius nempe sbtu, fōe remanet, ideo talis actio productiua n̄ ē annihilaō, si tn̄ destrueretur fōa quæ dependeat a sbto, vt ē Aīa radalis, licet destrueretur dum constituit vnum totum cum sbto, destructio talis fōe vere ēet annihilaō, qa sicuti eadem fōa producitur per vnam peculiarem actionem diuersam ab actione terminata ad totum ē ex illa ē sbto fit compositum, ita quando eadem fōa sbto vnita destrueretur duplex interueniret actio negatiua, altera suspensio influxus terminati ad totum ē hæc n̄ ēet annihilaō sed corruptio eo qd ipsius terminus n̄ desineret totaliter sa remanet maa; altera ēet suspensio actionis terminatæ ad Aīam radalem, atq hæc ēet vera annihilaō, qa nihil termini huius actionis negatiuæ remaneret ē nihil succederet ipsi Aīæ, vt ponimus; atq ex his ptt qd cum dicitur annihilaōem ēe actionē negatiuam qua res transit in nihilum simpliciter, nihil aliud significari per huiusmodi verba, quam qd annihilaō sit actio negatiua cuius terminus per ipsam totaliter desinat.

DISPVTATIO IV.

De modo quo Christus est in hoc Sacramento.

Hæc etiam disputaō, vt stat sicut ē consequens quæ erit de accidentibus remanentibus in hoc Smto, ptinet ad maam huius Smti, ē ideo præponitur disputaōi de fōa eiusdem Smti.

CAPVT I.

An totus Christus sit in hoc Sacramento sub vtraq; specie.

Missis hæreticorum erroribus certum ē apud oēs Catholicos totum Chrum, hoc ē, totum constitutum ex supposito Verbi diuini ē naa humana ēē sub speēbus panis ē sub speēbus vini. stat ex Conc° Constantiensi sess. 13. flor. in decreto Eugenij 4. Trid. sess. 13 cap. 3. can. 1 ē 3. ē sess. 21 cap. 4 ē can. 3. deinde constat ex PP. testimonijs, quos habet Vasq. disp. 195 cap. 1. num. 5. præterea idem pbtur qa licet n̄ oīa ex quibus Chrus constituit sed tm̄ eius corpus ē sanguis ponantur in hoc Smto ex vi verborum, vt infra constabit, cum tn̄ Chri corpus hāt naalem connexionem cum Aīa radali ē cum sanguine ē hypostaticam vnionem cum supposito Verbi, raōe

huius=

huiusmodi connexionis ora, quibus Chrs constituitur debent poni in hoc
sacto, et per consequens totus Chrs è in eodem sacto, alioquin si Chri corpus
èet in Eucharistia sine sua èet ubi mortuum, si n̄ haberet sanguinem ad-
unetum careret aliquo requisito ad suam integritatem et perfectionem,
imo idem èet quasi in statu monstruoso. denique si èet absq; unione
hypostatica cum Verbo n̄ poèt hoc sacto adorari cultu latriæ, qa sub eo
n̄ èt Deus et hæc applicari potest sacto sanguinis.

Certum 8 2do totum Chrum èe sub quavis minima parte
specierum. constat ex Trid. ses. 13 cap. 3 ubi definitur, quoniam a.
id de partibus continuis negari n̄ poterat, postea can. 3 idem definit de
partibus post separaoem nempe sub singulis utriusq; spèi partibus. Itera
idem raoe stat: qa totus Chrs continetur sub speciebus n̄ modo divisibili.
et indivisibili et n̄ solum continetur sub utraq; spèie sed etiam sub earum
parte, atqui n̄ è major raoe unius partis quam alterius et sub utraq; simul.
idem constat ex usu et consuetudine Ecclesiæ quæ partes hostiæ fractæ
ministrat fidelibus. his a. suppositis.

Controversum è an totus Chrs contineatur sub indivi-
sibilibus specierum sacramentalium nempe superficie, lineis, et punctis. hæc
a. controversia varie solvi debet iuxta diversas sententias de indivisibi-
libus. qui e. docent indivisibilia in quantitate n̄ èe quod possibilium
coherenter negabunt Chrum èe sub indivisibilibus hostiæ. qui vero
asserunt indivisibilia èe quid continuum quantum facit ad rem spèc-
tem duas in classes distingui iont. quidam putant indivisibilia sive
continuativa sive terminativa nunquam produci vel corrumpi quoad
entitatem suam, sed tm quoad aliquam negaoem, nempe qa existimat
entitatem indivisibilium n̄ distingui ab entitate quantitatis in ordine sumpta,
neq; hanc incepienter et originaoe distingui a partibus quan-
titatis; aly vero docent tam indivisibilia terminativa quam continu-
ativa produci de novo etiam quoad entitatem, oes a. qui docent
indivisibilia èe aliquid possibilium tenentur dicere etiam totum
Chrum contineri sub singulis indivisibilibus, alioquin sequeretur pre-
sentiam sacramentalem corporis Chri èe infinities interruptam. et per
consequens illam èt divisam in partes actu infinitas, nempe tot
quot ~~poèt~~ potest assignari lineæ v. g. in speciebus sacratis.

Quod si dicas si Chri corpus continetur etiam sub singu-
lis indivisibilibus, sequitur unum indivisibile, seu sumptum in
maa consecrabit hoc consecrari si ad unum tm dirigatur intentio.

Pet. Suarez disp. 52 sect. 3 id poèt concedi cum n̄ sit
facile probare id èe absurdum, idem admittunt alii recentiores.
sed contra, qa de punctis certum mihi videt n̄ poèt per se sumpta conse-
crari,

crari, qa cum n̄ possint ullo sensu externo, quæ è poria corporea è di-
visibilis vel certè operatur, per organum sensibile è corporeum, per
se percipi, neq; poterunt per ullum sensum externum vt mäa consecrabili
distingui a partibus vel demonstrari &c. idem dicimus de lineis, nam
linea n̄ potest ullo sensu externo distingui a reliqua entitate mäa &neq
per se demonstrari per particulam hoc vel hic &neq consecrari. Ant. pbt:
qa si daretur linea n̄ posset ullo sensu percipi & linea in mäa consecrabili &
posset ullo sensu distingui a reliqua entitate mäa. Ants pbt: qa certum è
quamlibet poriam sensitiuam pois habere terminum sua sensationis quem
nealiter excedere n̄ ist, ex altera verò parte habet obtu sensibile qd diuidi
in partes minores è minores in infinitum, cum a quo minus è obtu sensi-
bile: eo efficior poria sensitiua ad illud percipiendum requiratur, sequitur
aliqd obtu sensibile, pòc saltem a Deo diuidi in duas partes æquales
quarum neutra est nealiter sensibilis, qd etiam colligi ist ex atomis
quæ vix in sole è in umbra nullo modo videntur, iam vero sic dicimus:
si Deus alteram è separatis partibus miraculose extendet ad longitudinem
palmarem v:g: profecto n̄ poterit entitas illis partis sta extensa movere
ullum sensum, nam si ante extensionem n̄ poterat multo minus poterit
movere deinde, è tn illa est diuisibilis secundum longitudinem, latitu-
dinem è profunditatem & multo minus linea poterunt movere sensum,
qa linea cum illa parte obtu extensa hb proportionem solum secundum
longitudinem, ex his a. a fortiori colligitur n̄ poc per se consecrari puncta
vt mäa Eucha.

Kurtz tns illud pbt: qa alioquin sequeretur punctum si
per se existeret è moveretur pòc percipi v:g: visu, qa punctum motum
describeret lineam, ~~sta~~ & si linea per se existens sensu visus percipi
posset etiam punctum motum posset videri. hoc a. è falsum pbt: qa si
punctum moveretur in instantibus assignabilibus temporis quo moue-
retur vere n̄ videretur, qa in illis instantibus punctum n̄ moueretur
& visus successiua eiusdem puncti moti totiet est interrupta quot in-
stantia possunt assignari in tempore quo durant illa visus, atqui ta
eadem visus constant ex partibus infinitis actu distractis, qd repug-
nat ex cœli sensu Phorum. hoc idem valet de puncto assignato in
re sensibili qd punctum ad eandem rei motum moueretur.

Superficiem vero solam quidam negant pòc de facto videri
aut in corporibus pòc visu distingui a profunditate, eo qd putant oia
corpora quamuis densissima habere aliqd transparentia, ~~sta~~ vtq; videtur
colligi ex lignis tenuibus quæ constat ex lumini permia, verum luci
superfices n̄ potest visu distingui saltem videtur pòc tactu, ac proinde super-
fices si n̄ in vino saltem in hostia videtur pòc per se demonstrari, è ho-

sequen-

sequenter per se consecrari.

Addendum est tamen illos qui docent indivisibilia produci de novo in quantitate quoad suam entitatem urgeri peculiari difficultate in hac materia, nam quando hostia dividitur et consequenter pereunte una superficie fierent duae, Christus sub illis inciperet esse de novo absque ulla consecratione, quod videtur esse falsum. huic tamen difficultati Suarez loco citato ad 4 argumentum respondet concedendo id quod infertur, quia quemadmodum, inquit, indivisibilia quantitatis facta divisione resultant absque nova actione eius qui quantitatem produxit vel divisit, ita etiam poterunt ad divisionem praesentiae sententialis resultare in Christi corpore indivisibiles praesentiae absque nova consecratione, et sicut quantitatis indivisibilia possunt dici fieri ab eo qui produxit quantitatem, ita et indivisibiles praesentiae resultantes ad divisionem praesentiae sententialis extensae possunt dici fieri ab eo qui consecravit.

Obycies contra doctrinam de praesentia totius Christi: Verbum divinum est unitum humanitati Christi, et tamen non obiicunt quod Verbum est humanitas. Ergo unio inter Christi corpus et reliquas eius partes non sufficit ut in Sancto ubi est Christi corpus sint reliqua omnia ex quibus Christus constituitur. Respondeo nego consequentiam. disparitas est, quia quando duo sunt unita tanquam se mutuo perficientia obiicunt quod unum ibi ratione unionis est etiam alterum, quia utrumque naturaliter exigit consortium alterius, cum igitur partes humanitatis Christi ita sint unitae inter se ut una pertineat ad perfectionem alterius et econtra, ideo ubi est una debet esse et altera, contra vero licet obiicunt quod humanitas Christi debeat esse unita Verbo, quia per Verbum perficitur et huiusmodi perfectionem exigit supposito quod Deus velit eandem humanitatem conservare absque propria subsistentia, non tamen obiicunt quod Verbum debet etiam esse Christi humanitas, quia Verbum non non perficitur per humanitatem, alii aliter sed difficilius et minus cautè respondent.

CAPUT II

An Christus una cum omnibus suis accidentibus sit in Eucharistia?

Certum est imo si Christus in Coelo habeat Ubi quod sit modus superadditus illud non habere Christum in hoc Sancto. ratio est, quia tale Ubi ex sua ratione individuali et intrinseca est constitutivum rei in tali spatio et non in alio, quare sicuti si Christi humanitas desineret esse in illo spatio eo ipso destrueretur illud Ubi, ita impossibile est quod per illud Ubi Christi humanitas constituatur alibi vel

Certum est 2do si extensio in ordine ad locum sit aliquid corporibus superadditum tanquam proprietas quantitatis licet distincta ab

ipso

ipso Vbi, neq hanc extensionem alias Chri corpori rade propria quantitatis debitam reperiri in Chri corpore prout existit sub speciebus Smtalibus, cum e. Chri corpus in Eucharistia existat per modum substantiae indivisibilis nempe totum in toto spatio et totum in qualibet parte, n pt habere extensionem in ordine ad locum, qua ita tota illius substantia existat in toto loco vel spatio vt n tota sed tm eius pars existat in parte loci vel spatij. difficultas solum e de reliquis accidentibus.

Advertendum e reliqua Chri accidentia ee in duplici differentia, quaedam pout dici n localia sive independentia a loco vt st qualitates, quantitas &c; alia vero st localia quae pendent a loco determinato, vt e motus localis, situs, propinquitas, distantia, et alia si quae st quae n point transferri de loco in locum.

Dico 1mo Chrus in Eucharistia Smto n ht accidentia localia quae ht in Coelo. Ptz: qa accidentia localia quae Chrus ht in Coelo st immobilia et constituuntur in suo ee per habitudinem ad talem locum vt talis e, et ideo e extra talem locum reperiri n pde.

Ex dictis duo colliguntur 1mum Chrum in Eucharistia Smto neq stare, neq sedere, neq iacere; 2do neq Chrum vt existentem sub vna hostia habere motum localem quo movetur vel elevatur vt contentus sub alia hostia vel eius parte, neq habere continentiam passivam vel praesentiam Smtalem qua continetur sub alia hostia vel eius parte, quae psentia Smtalis licet sit mobilis de vno loco in alium ad motum accidentium, sine ys tn transferri n pt in alium locum, cumq vna hostia n sit intra aliam neq pars intra aliam partem eiusdem hostiae, n pt Chrus habere Smtalem psentiam in vna hostia quam ht in alia, neq praesentiae partem in vna parte hostiae quam ht in alia parte eiusdem.

Dico 2do. Chrum in Smto Eucharistia ht oia accidentia n localia quae in se ht existens in Coelo. Ptz: qa Chrus in Smto rade naalis connexionis debet oia accidentia habere quae spectant ad ipsum tanquam proprietates vel pfectio connaaliter debita, alioquin eet ibi in statu violento vel imperfecto. E debet habere in Smto oia accidentia a loco independentia quae ht in Coelo, cum ibi n hat nisi accidentia quae spectant ad ipsius connaalem et debitam pfectionem, nomine a pfectionis connaalis significamus eam quae illi convenit n solum rade naae humanae secundum se consideratae, sed etiam rade beatitudinis et unionis hypostaticae, ac proinde Chrus in Smto Eucharistia ht oia illa accidentia tam corporalia quam spiritualia tam naalia quam supernaalia quae ht in Coelo nempe independenter a loco. deinde ptz: qa si Chri corpus in Smto rade naalis connexionis ht sanguinem adiunctum, pp similem radem debet habere in Smto oia accidentia de quibus hic e sermo,

qa

qa ex vna parte accidentia pertinent ad affectionem secati sanguis, et ex altera parte maior est connexio inter Christum et ipsa accidentia quam inter Christi corpus et sanguinem, cum inter hæc non sit connexio localis, inter illa connexio per intrinsecam inhæsionem.

Quæres: an quando dicitur Christus in Sancto habere omnia accidentia sermo sit etiam de quantitate? Respondet Durandus in 4. dist. 10. q. 2. Christi corpus non habere quantitatem. Sed hæc sententia varijs censuris notatur ab Doctoribus ut temeraria et erroni proxima.

Ro. igitur Christum in Sancto habere suam quantitatem. hoc 2. probari solet nullis argutis facile solubilibus; his omissis sibi efficaciter: qa Christi quantitas non minus est necessaria vel conueniens quam sanguis neq; minus naturaliter connexa cum Christi corpore, cum sanguis habet solam connexionem localem cum Christi corpore, quantitas vero cum eo connectatur etiam per intrinsecam connexionem et informationem ut proprietas necessaria ad statum eidem corpori debitum et consaldem Est in sanguis et coniunctio Christi qa. connexionem naturalem intercedente, ut docet Trid. sess. 13. cap. 3. similiter Christi corpus in hoc Sancto debet habere coniunctam quantitatem suam.

Obiceres: si Christi corpus in hoc Sancto retineat totam suam quantitatem non arcaret qua ratione posit esse indiuisibiliter in illo totum et totum in qualibet parte. Ro. cum nos distinguamus rem ipsa quantitatem ab extensione actuali in ordine ad locum, siue hæc extensio sit modus aliquidam absolutus, vel sit quidam quo totum corpus respondet toti loco siue continenti secundum partem vero parti loci vel continentis, siue sit modus quidam et quasi terminus quantitatis abstrahens a præsentia locali, dicimus Christi corpus carere quidem extensione actuali in ordine ad locum, habere tamen quantitatem quæ non est extensio actualis sed principium et radix proxima eiusdem extensionis, et deo licet Christi corpus habet quantitatem in Sancto, nihilominus ut in eo existere et modum indiuisibilis subtilis ne minus totum in toto et totum in qualibet parte Sancti.

Obiceres 2do ex Doctore in iudicamentis cap. de quantitate: ratio quantitatis exigit partes positione differentes, atqui Christi corpus in Sancto non habet partes positione differentes ergo non habet quantitatem. Rg. Doctor docet tum quantum constare ex partibus habentibus positionem non a. hoc est de ratione quantitatis, quare sufficienter obiectioni satisfieret dicendo positionem partium conuenire quidem quantitati tanquam proprietati, non a. vt aliquid cum ipsa quantitate identificatum.

Addo 3de etiam dici posse habere positionem partium non in loco sed in toto ut de certa quantitatis, quatenus corpus per quantitatem habet

etiam

etiam discrete a loco vt vna pars vniatur alteri sed vni immediate.
alteri mediate, ac proinde etiam partes corporis Chri huic in Smto hanc
positionem ad inuicem, vnde etiam si non figura accipiatur hanc peculiarem partium dispositionem ad inuicem hac cuius corpus Chri exigit talem
extentionem in ordine ad locum nempe oblongam potius quam circularem &c,
poterit etiam asserere Chri corpus in Smto habere propriam figuram quam
suis partes nullam habent distantiam ad inuicem. fateor si contes loquendo non figura accipi certam partium positionem cum distantia
in ordine ad locum extrinsecum, atque hanc sine dubio contineretur cum ex
tentione in ordine ad locum sine n, hoc non fit in hoc Smto.

Quares: an per eandem actionem Chri corpus pariter in hoc
Smto ponatur etiam idem eiusdem corporis accidia? Ego qui docuit
corpora esse in loco per vbi superadditum, fois vero & accidia existere
in loco per vbi ipsius sbti sed per vbi proprium, tenentur etiam ponere
aliam actionem productiuam accidia ab actione productiua corporis
in eodem Smto. hoc est, ga cum supposita recta doctrina de vbi adhoc vt
Chri fiat presens in hoc Smto requiratur vbi proprium eiusdem corporis,
nec accidia possint per illud vbi fieri presentia in Smto, necesse est vt fiant
presentia per aliud vbi, & consequenter per aliam actionem ad hoc vbi ter
minatam & distinctam ab actione terminata ad vbi quo Chri corpus est in
hoc Smto, atque hac doctrina est clara & facilis.

Contra vero si dicatur fois esse in loco per vbi sui sbti non a
per vbi proprium, in qua sentia & Vasquez cum alijs, necesse est etiam
ponere per eandem actionem per quam Chri corpus fit presens indiuisibi
liter in hoc Smto in eodem fieri indiuisibiliter presentia ~~fois~~ & acci
dentia etiam mãlia & quam libet Chri corporis partem, sicut etiam se
cundum eosdem Authores per eandem actionem motum indiuisibiliter acce
tum sbti sine corpus & accidia moueantur de vno loco in alium.

Ex his a. colligitur iuxta hanc sentiam dicendum fois
a loco independentes sta sbti suam sine corpus, cum quo connexa vt somi
tari vt impossibile. sit. Deum constituere hanc in vno loco fiam aliquam a loco independentem v.g.
calorem, & in alio loco carat eodem calore. ga sicut implicat posse ac
tionem aliquam esse in pori eius terminum, ita impossibile est ponere actionem
constitutiuam alicuius sbti in aliquo loco quin simul in eodem loco ponat
accidens antecedenter ad locum cum eodem sbto connexum, ga actio consti
tuiua sbti in aliquo loco per terminum a se productum in eodem sbto
constituit in eodem loco fiam quam idem sbtie hi independenter a loco.
Quod si dicas inde sequi posse si signum miraculose existat in duobus locis quan
tumcis ad inuicem distantibus & in vno calefiat ab igne necessario

vnei=

incipiet habere calorem etiam in alio loco, ac proinde ignis poterit agere extra suam sphoeram. Rdent Authores doctrinae supra tradita ignem n pōe quidem agere in passum qd nullo modo sit intra sphoeram ipsius ignis agentis, lignum a. in casu proposito etiamsi ut existens in uno loco n eet intra sphoeram ignis, eet tn intra eam ut existens in alio, dicunt etiam lignum prout e in ~~ligno~~ loco existente intra sphoeram ignis haberet raoem passi mediati quatenus immediate reciperet calorem, ut a. eet in loco distanti ab igne haberet raoem passi mediati, quatenus ibi reciperet calorem mediante seipso alibi existente, atq ideo dicunt lignum in loco distanti ab igne ee quidem extra eius sphoeram in qua debet ee passum immediatum n a. extra sphoeram in qua debet ee passum mediatum, unde addunt agens habere quidem sphoeram limitatam ~~spho~~ respectu passi immediati n tn mediati.

Addendum e tn tam secundum primam responsionem quā secundam corpus e sanguinem Chri n fieri per eandem actionem praesentia siue sub speciebus panis siue vini. rao e, qa etiamsi n detur ubi proprium fuae existentis in sbto, saltem Chri corpus e sanguis n sit connexa inter se per inhaerentiam vel informaoem, sed tm per adiacentiā sanguinis ad corpus, quae a. adiacent n necessario se sequuntur, quamuis eo qd sanguis ptineat ad pfectionem corporis, corpus a. ad pfectionem sanguinis cum sanguis extra corpus positus corrumpatur eo qd sit extra suum naale vas neq ibi poit consequi finem suum ad quem ex naa sua ordinatur, dici pt illa duo se mutuo sequi naaliter etsi contrarium n implicet.

CAPVT III

Quaenam sint in hoc Sacramento ex vi verborum quae ex concomitantia?

Certum e ex Conc Trid. sess. 13 cap. 3. quaedam ee in Eucha ex vi verborum, quaedam a. solum ex vi naalis connexionis e concomitantia. ut a. definiri poit quaenam sint ex vi verborum quae ex sola concomitantia. Aduertendum e illud ee in Smto ex vi verborum consecraois siue qd idem e ex vi Smti, cuius psentia per verba consecraois significat, per concomitantiam vero illud e in hoc Smto cuius psentia n significatur nec e ad eorum veritatem necessaria sed qd e psens solum raoe naalis connexionis cum alio qd est in Smto psens ex vi verborum, atq haec explicao coiis e apud Theologos.

Dico 1mo. sub accidtibus panis in Eucha solum Chri corpus

corpus e presens ex vi verborum, sanguis a. tria e divinitas videlicet, tn per concomitantiam. et: qa solum Chri corpus significatur per verba consecraois panis, e essentia solq corporis Chri necessario requirit ad veritatem corpoream verborum; contra vero Chri sanguis, tria e divinitas et eadem sub specebus panis in toto, n tn per verba consecraois panis significata, neq e necessarium ad veritatem corpoream verborum, vt patet, sed tm et in toto qa eorum essentia pe, naalem connexionem inter ipsa e corpus Chri intercedentem exigitur a corpore modo explicato & solum corpus e presens ex vi verborum, sanguis a. tria e divinitas per concomitantiam.

Quares: quid nomine corporis significetur cum dicitur solum Chri corpus e presens ex vi verborum sub accidentibus panis, ex hoc e. pendet examinandum sit solam maam substia Chri e ex vi verborum sub accidentibus panis, an vero aliquis compositum ex maa e sua substantiali ita vt sub accidentibus panis n solum maa sed etiam aliqua sua substantialis sit presens ex vi verborum? Qo hoc varis modis satisfieri queunt secundum diversas sentias de corpore, ex quo significatur hoo constare. cum dicitur hoo constat ex tria e corpore.

Primo igitur qui volunt dari in hoo suas partiales substantiales consequenter etiam asserunt per corpus in consecraoe panis significari totum constitutum ex maa e formis partialibus carnis, ossis e c. prout Chri, atq hoc totum ex vi verborum e presens sub accidentibus panis, qa hoc totum significatur per vocem corpus, quoniam a. sua partiales, si dantur in hoo, eadem manent etiam in hois corpore neq necesse e ponere vllam aliam formam totalem cadaveris — succedentem tria quando hoo moritur, ideo iuxta hanc doctrinam dicendum e, qd si in triduo mortis Chri aliquis Apostolorum panem consecrasset corpus oio idem secundum maam e suas partiales fuisset tunc ex vi verborum sub accidentibus panis qd nyhil e, atq hac responsio e facilis e meo iudicio vera.

Ex dictis a. sequitur iuxta eandem responsionem dicendum e qd sub accidentibus panis ex vi verborum sit Chri corpus n quidem viuum, determinate sed abstrahens a viuo e mortuo, qa per verba consecraois panis n significatur Chri corpus viuum, aliquis in triduo mortis Chri n potuisset panis consecrari, qa verba consecraois tunc fuisset falsa aut certe Chri ex vi eorum verborum reuocatq est ad vitam, quorum primum oio repugnat, e secundum e contra couem sentum Theologorum adde qd cum iuxta couem doctrinam sugratraditam nomine corporis humani significetur praecise constitutum ex maa e formis partialibus, qd nullo modo includit Aam sed abstrahit ab tia e a primaoe tria, cum indifferens sit vt sit viuum e mortuum, similiter dicendum e

mortuum

nomen corporis in consecratione panis etiam nunc significare Christum corpus abstrahens a vivo et mortuo, atque ut tale, et ex vi verborum sub accidentibus panis, quamvis de facto, sicut per concomitantiam sub eisdem accidentibus sit ora nobis connaturaliter debita ita per concomitantiam sub utrisque vivum.

Dicis: supponito quod dentur formae partiales non modo et significari constitutam ex materia et formis partialibus quod et altera pars hominis ortu contradistincta ab tota rationali, sed etiam significare gradum genericum corporis convenientem ad viventem et non viventem, cur igitur per illas voces consecrationis, corpus meum, potius significatur compositum ex materia et formis partialibus quam ratione generica corporis existens in Christo ut illud potius quam hoc dicatur esse ex vi verborum sub accidentibus panis consecrati? Respondebis formis partialibus per illa verba corpus meum significari potius alteram partem Christi compositam ex materia et formis partialibus, quia certum est Christum voluisse per verba consecrationis illae consecrationem ipsam repraesentare separationem sanguinis ab eo corpore, a quo idem sanguis in passione et morte sua fuit separatus, hoc est a fuit compositum ex materia et formis partialibus, si haec concedantur modo explicato. Nam constat ex SS. asserentibus panem fieri vel convertiri in carnem Christi. Cyprianus serm. de coena Dni. Cyrillus in epistola ad Colossenses. Theophil. in cap. 6 Ioan. et alii, unde etiam Christus Ioan. 6. caro mea vere est cibus. Neque ex his locis noster carnis et aliud significari quam altera Christi pars composita ex materia et formis partialibus quod cum praesertim ipsa eius pars hic caro figurate nomen carnis significarunt; idem confirmatur ex eo quod Ecclesia utitur illis verbis. dogmatizatur Christianis, quod in carnem transit panis.

Respondendum est hanc doctrinam suppositam procedere supposito quod formae partiales non sint totae totae, vel tota in quo recipiatur sed solum recipiatur in materia, quod si dicatur tamen immediate recipi in formis partialibus ejus recedenti in morte hominis succedere formam totalem cadaveris quae immediate recipiatur in formis partialibus, tunc dicendum erit ex vi consecrationis panis sub accidentibus eiusdem panis esse illud compositum quod est corpori vivo et corpori mortuo utique physice quod est compositum ex materia, formis partialibus, et tota rationali Christi, et composito ex materia formis partialibus, et formis cadaveris, nam supposita doctrina sentia per illa verba consecrationis corpus meum huiusmodi compositum significat.

Quod ex iis qui negant introrsus formas partiales alias docent non corporis in consecratione panis significari solam materiam ex qua Christus componitur, quia cum dicitur hoc constare ex tota et corpore corpus debet esse contradistinctum ab tota, nihil a. secundum ipsos et in hoc contradistinc-

distinctum ab tia tanquam compars mri mäa, ac pronte nõe
corporis in consecrãe significari ex vi verborum sub accidentibus
panis et sola chri mäa, quoniam tn nullus recentioribus nimis durum
videtur nõe corporis significari solam mäam pnam ideo docent per corpus
significari quidem in recto solam mäam pnam, in obliquo tn et connota-
tione varias complexiones accidentium in eadem mäa praeexistentes ab tia ita
vt corpus ex quo dicitur hoc constare, sit mäa ad cum solutis accidentibus,
quae iuxta hos in smto corporis chri ex vi verborum et mäa pna et in eam
fit conversio panis simpliciter loquendo, accidentia vero vt connotata a mäa
proxime ipsa dicitur corpus et in smto ex vi verborum immediate tm et ideo neq
in illa proprie, fit conversio panis.

Alij vero qui etiam negant suas partiales dicunt nõe corporis
in consecrãe significari gradum corporis constitutum ex chri mäa et tia
vel forma cadaveris distinctim, idq solum vi verborum esse in smto corporis chri,
nequidem qui certant nõe corporis humani nihil aliud importari quam
corpus prout est quid conc. constituto ex mäa et tia rationali et constituto ex
mäa et forma ~~panis~~ cadaveris, in quo, sive casum ut constitutum per tiam
sive per tiam cadaveris, reperitur eadem mensura et dispositio membro-
rum quam postulat mäa corporis.

Dico 2do. sub speciebus vini consecrati solum chri sanguis est ex vi
verborum, corpus vero, tia et divinitas per concomitantiam. Pro dicitur
de corpore, tia et divinitas ~~pt~~ ex definitione Conc. Trid. sess. 13 cap. 3 et ex
dictis. Pro a dicitur de sanguine, n solum stat ex eodem concilio idem, se
etiam ~~pt~~ pro per verba consecrãis vini solum chri sanguis significat, quorum
a. nos n admittimus eorum sententiam qui volunt sanguinem in corpore
viventis esse tiatum, neq sententiam Suarez disp. 52 sect. 4 et aliorum qui
dixerunt probabile vel etiam probabilius esse quod sanguis in corpore carnis
habet vnam tiam substantialem sanguinis vitalis, extra vero habet aliam tiam
diuersam nempe cadaveris sanguinis, sed iuxta communem sententiam
ponimus sanguinem sive in corpore sive extra illud habere eandem
tiam substantialem, ideo dicimus ex vi verborum consecrãis sanguinis
poni sub speciebus vini substantiam sanguinis determinate accepta
etiam secundum talem tiam substantialem individuam. Utrum a. totus
chri sanguis ponatur in et tia ex vi consecrãis nec ne definiet infra.

Quaeres: an accidentia corporis et sanguinis chri sint ex et tia
ex vi verborum an per concomitantiam? Re sub utrisq speciebus est per
concomitantiam. ita S. Tho. q. 76 art. 4. vbi expressertet chri quan-
titatem solum esse per concomitantiam, id a. potiori iure debet asseri
de reliquis. eiusdem sententiae et Suarez disp. 53 sect. 5. Koninck dubio vnico
in art. 2. num. 20 q. 76 S. Thomae. et alij passim contra Vasquez disp.

180 cap. 4 & alios innumeros. rad. a. e, qa illud tm, vt supra diximus, ex vi verborum in Smto sine quo veritas corporis non stare, n it, atqui et constare sine accidtibus corporis & sanguinis &. Minor pbr: qa si per diuinam potentiam oia accidentia relicta eis subtilia tollerentur adhuc verba consecratis panis & vini verificari possent.

Dices: ~~ad~~ vox corpis in consecratione significat Chm corpus heterogeneum & organicum quae ratione distinctum & in carnem, ossa &c, sed heterogeneitas fialiter habetur per accidentia & accidentia corporis et in Eucistia ex vi verborum. Sed negando min: heterogeneitas e. corporis organici fialiter habetur per fias partiales, quarum vltima dispositio requisita ad functiones tia fialiter habeatur per accidtia. ado n responsionem supra datam procedere supponto qd nomen corporis n illigatur rationi ima qd vult connotat accidtia diuersa, qa alioquin si quis istam philosophiam teneret concedere etiam accidtia corporis & sub accidtibus panis ex vi verborum n primario vel in recto, sed tm secundario vel in obliquo.

Praeterea addendum e cum dicitur accidtia corporis & sanguinis n esse in Eucistia ex vi verborum sed per concomitantiam sermonem esse de accidtibus quae Chm corpus & sanguis hb in coelo, ceterum Chm corpus ex vi verborum sub accidtibus panis hb accistia illa quae fialiter involuit continentia passiua corporis sub eidem accidtibus. similiter sanguis sub accidtibus vini ex vi verborum hb accistia quae fialiter involuit continentia passiua eiusdem sanguinis sub accidtibus vini. ratio e, qa haec continentia per verba consecrationis vini illa vero continentia per verba consecrationis panis significatur, vt ult ex dictis.

Videres denq: aeqpersonalitas Verbi sit ex vi verborum sub accidtibus panis aut vini consecratis? Sed negative, qa alioquin diuinitas, cum qua Verbum identificatur, ex vi verborum Smtalium est sub accidtibus consecratis panis, aut vini, qd e contra Trid. sess. 13 cap. 3. vt patet ex dictis, atq haec responsio e iuxta communem sentiam Authorum.

Obyces: note corporis & sanguinis significantur ~~ostan~~ ~~ulti~~ tia vltimo terminata in ratione subsistia &, in Smto Eucistia ex vi verborum & subsistia sine persona Verbi quae vltimo terminat & completet Chm corpus. Ans pbr: qa nomen corporis & sanguinis n ~~ut~~ e abstractum sed concretum, ac proinde significat naam corporis & sanguinis concretam cum subsistia. Sed negando Ans, ad probationem dico nota corporis & sanguinis in consecratione, licet fortasse quoad sonum videat & concreta, reuera tn quoad significationem sit notio abstracta, in primis e. nomen corporis n e concretum vt hoc, sed e nomen significans naam corporis vt partem, pars e. n subsistit vel existit per se, quare

Ques

licet corpus participet de substantia totius, non tamen substantia illa signi=
ficatur ratione corporis vel partis, ut constat ex eo quod vere dicimus Ver=
bum assumpsisse corpus humanum, nec tamen assumpsit eius vel hominis sub=
sistentiam, similiter nomen sanguis non est nomen concretum quod
significet naturam sanguinis concretam cum eius substantia sed tantum
sanguinis naturam, ut patet ex eo quod vere dicitur Verbum assumpsisse
sanguinem, nec tamen eius substantiam assumpsit. neque obstat quod sanguis
non sit accidens vel proprie pars hominis et habet aliquam substantiam tam
in venis quam extra illas, quia sanguinem etiam extra venas ex=
istentem non accipimus ut aliquid completum per suam substantiam pro=
priam, nimirum eo quod est aliquid subordinatum corpori humano,
unde etiam existens extra idem corpus reputatur pars hominis, sicut et manus
licet sit abscissa non reputatur ut aliquid per se existens sed ut pars al=
terius, unde etiam de manu separata a corpore dicimus haec est manus Petri
v: g: perinde ac si esset in Petro, et recte dicitur Verbum assumpsisse manus
licet nullam assumpserit earum substantiam.

Obijcies 2do: particulae illae consecrationis corpus meum signifi=
cant corpus illud de quo est sermo esse proprium personae loquentis, id est, Verbi Dei
et ab eo possessum, et per consequens ab eiusdem personalitate terminat
mediante unione hypostatica. Et eadem unio est Verbum sit ex vi verborum
Imitalium sub accidentibus panis consecrati. Respondeo per illas particulas sig=
nificari quidem quod illud corpus sit possessum et terminatum a persona
Verbi, non tamen significatur quod prout est sub illis accidentibus sit possessum
vel terminatum a persona Verbi, sicuti cum dicimus corpus Christi existens
in Coelo est in Eucharistia per huiusmodi verba non significamus quod sit in Eucharistia
cum eadem praesentia locali per quam est in Coelo; unde si Christi corpus sub
accidentibus panis consecratis non terminaretur a persona Verbi adhuc con=
sisteret veritas illorum verborum hoc est corpus meum, quia illa particula
meum, non significat corpus illud prout est ibi reduplicative sed specificative,
ad quod sufficit sola identitas ~~existens~~ quam habet corpus existens in Imto cum natura
corporis quae assumpta est a Verbo et ab eo terminata et possessa saltem alibi.

Obijcies 3tio: per conversionem Imitalem ex vi verborum
excluditur substantia panis ab accidentibus. Et per eandem conversionem
debet poni substantia ~~Verbi~~ termini ad quem sc. Verbi. Respondeo disparita: esse,
quia per verba consecrationis panis significatur nihil manere substantiae panis
et neque substantiam, at non significat per eadem verba esse substantiam Verbi.
Adde a. cum dicit Verbum esse in Eucharistia per Comitiam sensum esse, quod ita sit
in Imto ut si per impossibile non esset ubique, tamen esset adhuc in Eucharistia per unionem hyp.

Ex dictis colligitur quod licet etiam Pater et Spiritus S. sint
per concomitantiam in Eucharistia propter connexionem inseparabilem cum
Verbo,

Verbo, is tn ibi per concomitantiam magis mediatam, objet. & etiam aliud discrimen inter præsentiam Verbi in Eucha & præsentiam reliquarum personarum qd in eo consistit, qd Verbum secundum corpq qd in se hꝫ vel sustentat, subsistit accidentibus panis, & denominabes quæ panis tribuebantur possunt etiam tribui supposito Verbi, ita vt de monstratis accidentibus panis aut vini poterit dicere: hic & Deus, hic & filius Dei, hic & qe communicabem colomatum cum humanitate, h. a. poterit dicere, hic & Pater vel hic & Spiritus S. eo qd hæ personæ divinæ nihil in se habent ratione cuius subsunt accidentibus sensibilibus.

Denq ex dictis colligitur panem converti in solam substantiam corporis & vinum in solam substantiam sanguinis, cum e. In talis conversio fiat ex vi verborum, illud solum & terminus conversionis qd in sacto ponitur ex vi verborum.

CAPVT IIII

An Christi corpus sit in Sacramento vt in loco?

Certum & Chri corpq si consideretur in ordine ad accidentia panis n & e in ijs vt in loco, sicuti neq substantia panis prius erat sub ijdem accidentibus vt in loco, qd & e in alio vt in loco & ab eo contineri & ambiri ~~cum~~ neq substantia panis neq corpori Chri conuenit respectu accidentium quæ ab illis sustentantur; remanet igitur tn difficultas: an Chri corpq comparatum n ad accidentia panis sed ad locum eorundem accidentium verè sit in eo vt in loco. Proqua qe.

Aduertendum & Chri corpq dupliciter ad locum accidentium panis qe comparari. Primo secundum se & immediate. & domediate, hoc & mediantibus accidentibus panis, siue qd idem prout & quasi cooperitum aut vestitum ijdem accidentibus panis, sicut a. Chri corpq subsistat quidem accidentibus panis sed tn ab ijs proprie n afficitur nec informatur, ita vt aliquo ratione dici & in loco accidentium, id & improprie & mediate namque ratione accidentium quæ proprie & in loco, quare remanet tm controuersum quid dicendum sit de corpore Chri secundum se consideratum in ordine ad locum accidentium.

Dicendum, & Chri corpq prout & in sacto n & e in loco simpliciter & proprie. qd illgitur de Chri corpore secundum se considerato. S. Thomas q. 76. art. 5. & religiosi Theologi. ratio & qd rem & e in loco proprie vel circumscriptiue & nam per proprias dimensiones sita comparari ad continens extrinsecum, vt sita secundum se totam occupet totum locum & secundum sui partem occupet tm

parte

partem eiusdem loci, qd n pt fieri absq propria extensione in ordine ad locum, atqui hoc nullo modo conuenit Chri corpori respectu loci accidentium panis, siquidem Chri corpus in Euchtia n ht propriam extensionem in ordine ad locum secundum quam poit comparari ad stinens extrinsecu.

Quaeres: an saltem Chri corpus ita sit in loco specierum Smtalium vt vere ac proprie sit ibi definitiue?

Advertendum e ee in loco definitiue dupliciter sumi pde. imo e quidam volunt rem ee in loco definitiue, cum ita res e alicubi vt n sit alibi, atqz hic modus eedi in loco definitiue n videtur ee proprius, certum e a. Chri corpus n ee in Euchtia vel eius loco definitiue hoc modo, qa simul e in Coelo, imo neq in Coelo e definitiue hac rade cum etiam sit in Smto vel eius loco. 2do ee definitiue in loco iuxta alios e rem ita ee alicubi vt nnisi per nouum miraculum poit ee simul in alio loco separato e distincto, eo qd praesentia rei in vno loco sit saltem naaliter incompoibilis cum simili praesentia eiusdem rei in alio loco, quando a. quaerimus: an Chri corpus sit in Euchtia vt in loco definitiue, sermo e de 2do modo.

Rr igitur Chri corpus n ee sub speebus Smtalibus definitiue, S. Thomas art. 5 citto. ad 1. vbi simpliciter negat Chrum ee in Euchtia definitiue. e couis opinio. rao e, qa psentia corporis Chri in hac numero parte hostiae post consecrationem diuisae in duas partes n e ex naa sua incompoibilis cum psentia naali eiusdem corporis in Coelo, neq cum psentia Smtali eiusdem corporis in altera parte pdictae hostiae e Chri corpus in parte A hostiae n e definitiue e neq in Euchtia, cum eadem sit rao de alijs partibus. Ans pbtur quoad 1mam partem: qa si psentia corporis Chri in parte A hostiae eet ex naa sua incompoibilis cum psentia eiusdem in Coelo, sequeretur Chrum n pde naali virtute conseruari neq per motum localem mutare psentiam per quam e in Coelo, quando e in vno e eodem sbto e pliqua foa incompoibilis cum altera virtus naalis n pt aliam foam naaliter incompoibilem conseruare aut de nouo efficere in eodem sbto. Consequens a. e absurdum scilicet Chrum eo qd e in Smto n pde vllam sui partem v.g. manum naali virtute mouere in Coelo. Ans quoad 2dam partem pbtur: qa si psentia corporis Chri in vna parte hostiae diuisae e incompoibilis cum alia psentia eiusdem corporis in altera parte, sequitur nnisi per nouum miraculum post diuisionem hostiae Chri corpus conseruari psens in vtraq parte hostiae, qa Deus per nouum miraculum deberet impedire incompoibilitatem illarum duarum psentiarum partialium, atqui hoc e contra couem sensum. qd si dicas huiusmodi miraculum fieri de nouo facta diuisione hostiae, eo qd illae duae praesentiae partiales etiam ante diui=

diuisionem est inter se repugnantes et incompossibiles in eodem toto.
contra 2. qa n. est probabile diuas partes eiusdem totiq; quæ sunt inter se
continuæ vel indistinctæ esse inter se incompossibiles, incompossibilitas
e. videtur trahere sequm distinctionem earum quæ interiacent, quare
si duæ illæ partes essentiæ substantialis est inter se incompossibiles, sequeretur
quamq partem essentiæ substantialis esse compositam ex partibus infinitis
actu distinctis, qa tot sunt in illa partes actu indiuisibiles quot potest assig-
nari partes in parte superiori vel nostra cui pars illa essentiæ respon-
det.

Obyces: Christus corpus per substantialem essentiam est in loco fini-
to, ergo est in sito definitiue. Sed nego ons: qa rem esse definitiue in
loco proprie loquendo non solum facit rem esse in loco finito, sed esse in illo
per formam qua in eo definitur, hoc est, impeditur quo minus post per
aliam essentiam et formam eiusdem rationis existere simul in alio loco,
Christus a. corpus licet per substantialem essentiam existat in loco finito, non tam
impeditur quo minus eadem ratione posit recipere alias ab alias essen-
tias substantiales per quas simul existat in diuersis locis vel sub diuersis acci-
dentibus.

Obyces rursus: si essentia corporis Christi in sito et essentia
illius in celo non sit ex natura sua incompossibiles, sequitur Christus corpus non esse in
celo definitiue. Sed quamuis naturalis essentia corporis Christi in celo non
repugnet essentiæ supranaturali quam habet in sito, repugnat tamen eiusdem
alteri essentiæ naturali in alio loco, atq hoc sufficit vt Christus corpus sit in
celo definitiue, sequitur enim per huiusmodi essentiam definitur in tali
loco circumscriptiue, ideo impeditur ne posit naturaliter simul esse in alio loco.

Denique colligitur Christus corpus est in sito, essendo etiam
ab eo qd est gloriosum et habet dotem impassibilitatis, non posse quicquam
pati ab agentibus naturalibus extrinsecis, qd docet totus sentia contra
nonnullos asserentes huiusmodi actiones esse quidem naturaliter possibiles,
sed impediri a Deo pro dignitatem ipsius sitis et ad occultandum mysterium
rationis, qa si agens extrinsecum naturale posset agere in Christus corpus ex-
stiteret totus in toto Christus corpore et totus in qualibet eius parte, aut exis-
teret totus in toto et pars in parte, non datur e. medium; non primum, qa
talis inhærentia est supranaturalis, vt stat, sed agens externum naturale
nihil est producere supranaturale. Non est producere huiusmodi inhærentia
et per consequens neq ipsum calorem inhærentem per illam. non a. 2dum,
qa non est toto calor, ab agente naturali produci in toto corpore et pars in eius
parte, qa cum Christus corpus, qd deberet in se recipere calorem, sit totum
in toto spatio superiori et totum in qualibet parte, sequeretur etiam

calorem

calorem productum existere totum in toto pdicto spatio et totum in qualibet eius parte, sed talis psentia et modus existendi in spatio est supernaalis et non est attingi ab agente naali, et per consequens neq calor, qui eo modo deberet existere, poterit produci ab agente naali.

DISPVTATIO V

De accidentibus remanentibus in hoc Sacramento.

CAPVT I.

Vtrum accidentia remaneant sine subiecto in hoc Sacramento.

Aduertendum est accidtia substiae panis et vini esse in duplici differentia, quaedam distinguuntur a substia modaliter, vt sunt iuxta nnullos relaoes pdicamentales quibus substia refertur ad caas suas vel ad suos effectus et vnio per quam ipsa accidtia v: g: calor et frigus vniuntur eidem substiae, alia vero sunt quae a panis et vini substia distinguuntur tanquam res ab illis separabiles quae per miraculum pout existere separatae, vt supponimus esse quantitatem, calorem et alias similes qualitates. rursum accidtia separabilia a substia corporea qualia saltem a nnullis dicuntur esse oio insensibilia, alia vero sunt sensibilia vel in se vel in aliquo suo effectu, vt est v: g: vis innata vino ad calefaciendum, atq hac de cia huiusmodi accidtia panis et vini coniter in Ecclia spees appellantur, vel qa a sensu per spees expressas siue etiam impressas percipi pout, vel qa sunt quasi simulacrum et figura substiae in qua sunt ipsam sensibus repraesentans. his notatis.

Dico jmo. certum est aliqua accidtia panis et vini remanere in hoc Smto sine sbto. constat ex Conc. Later. relato in cap. firmiter § vna vero de summa Trinitate. vbi dicitur corpus et sanguinem Chri sub speebus panis et vini veraciter contineri. et ex decreto Eugenij 4 in Conc. Florent. § 3tium est. cum dicitur totus Chrus contineri sub spee panis et totus sub spee vini. et ex Trid. sess. 13 can. 2. qd. a. pdicta accidtia maneant absq oi sbto, pbt. jmo: qa non subiectantur in substia panis et vini, cum tota per consequaoem desinat, vt constat ex dictis neq in Chri corpore, cum repugnet raoe status gloriosi et indecens sit tale corpus alterari et affici accidtibus et qualitatibus substiae insensibilis

panis